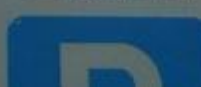

Buggenhout

ZONE

- Buggenhout wordt voor het eerst genoemd in 1125 als Buckenholt wat verwijst naar een beukenbos.
- Het werd toen geschonken door de Heer van Aarschot aan de abdij van Affligem bij de intrede van diens zoon daar.
- Sommige toponiemen verwijzen naar het werk van de monniken. Minne of monnikenveld, wei of gewijd veld
- Het behoorde in de ME tot het Brabantgouw en bijgevolg later tot het hertogdom Brabant. Ook de heren van Grimbergen hadden er rechten en er was nog eens bemoeienis van de abdij van Affligem.
- De heerlijkheid werd gesplitst in Buggenhout-Bouronville (de huidige dorpskom) en Buggenhout-Grimbergen(Briel-Opstal) terwijl het Buggenhout bos de hertog toekwam.
- De Bournonvilles bleven tot 1765 hier heersen.

Rechtsboven de abdij van Affligem, rechtsonder het hertogdom Brabant en daarnaast Alexander II van Bournonville, links Oudard de Bournonville vader van Alexander I de Bournonville die de heerlijkheid Buggenhout kocht.

- De Fransen deelden uiteindelijk Buggenhout in tot het Schelvedepartement . Dit departement werd in 1815 omgevormd tot de provincie Oost-Vlaanderen.
- De slag om Buggenhout werd tussen 25 en 29 september 1914 uitgevochten tussen Duitse en Belgische troepen die een offensief uitvoerden , of vraag van de Fransen . De Fransen dachten dat de Duitsers hun troepen hadden terug getrokken rond Antwerpen en deze zo zouden inzetten tegen hen. Dit offensief moest Duitse troepen vastpinnen. Bij de slag sneuvelden tot 60 militairen en enkele burgers.
- De bijnaam voor mensen uit Buggenhout is boskrabber of bosuil wat natuurlijk te maken heeft met de aanwezigheid van Buggenhout bos van waaruit de mensen veel goederen haalden (brandhout, bosgrond , bessen,...)
- Het wapen van Buggenhout bestaat uit een geklauwde zilveren leeuw met gouden kroon . Dit wapen behoorde tot Alexander II van Bournonville;

We starten onze route in de Brielstraat. Ter hoogte van het schooltje heb je een parking waar je eventueel de auto kunt parkeren.

A narrow alleyway, likely a former bicycle or pedestrian path, runs alongside a red brick building on the right. The path is paved with dark, rectangular tiles. To the left of the path is a fence made of vertical wooden posts and wire mesh. Beyond the fence, there are lush green trees and foliage. The scene is brightly lit, suggesting a sunny day. A blue text box is overlaid at the bottom of the image.

We duiken het Visserstraatje in , wat eigenlijk een betegelde fiets of voetweg is.

We draaien links de Veerstraat in.

We draaien rechts en rijden zo de Scheldestraat in. We rijden langs de Schelde.

We blijven de Schelde volgen . Wanneer we de rivier zien rijden we op de Oever.

A paved path, likely a bicycle lane or pedestrian walkway, stretches straight ahead into the distance. The path is flanked on both sides by well-maintained green hedges. Above the hedges, there are large, leafy trees that create a canopy of green. Sunlight filters through the leaves, casting dappled shadows on the path. On the left side of the path, there are some thin metal poles. In the background, a few buildings and parked cars are visible through the trees.

We rijden de Brielstraat rechts in.

En komen deze kapel tegen die een beetje in het
groen verborgen zit.

Deze kapel, de Brielkapel genaamd, is toegewijd aan OLV Van Altijddurende Bijstand. Sommige bronnen suggereren dat er in de vroegste periode van de kerstening hier reeds een kapel stond. Tijdens de invallen van de Noormannen in de 9^e eeuw werd ze voor de eerste keer verwoest. De kapel werd meerdere malen heropgebouwd en vernield als gevolg van haar strategische ligging langs de Schelde tussen het graafschap Vlaanderen en het hertogdom Brabant. De oude kapel werd voor het laatst verwoest in 1672. Het duurde enige tijd voor ze weer werd heropgebouwd. In het begin van de 18^e eeuw werd de huidige kapel gebouwd.

A photograph of a street in Den Briel, ME Cuytelghem. The scene shows a paved road with a white line marking, a brick sidewalk, and a grassy area on the left. A white building with a red roof is on the left, and a red brick building with a gabled roof is on the right. A black car is parked on the left. The sky is clear and blue.

We rijden aan de kapel linksaf de Kuitegemstraat in. We rijden door Den Briel
maar dit gebied heette in de ME Cuytelghem.

Op de rechterkant zien we deze oude hoeve daterend uit 1660.

A narrow asphalt road stretches from the foreground into the distance, flanked on both sides by thick, lush green hedges and trees. The foliage is dense and vibrant, with sunlight filtering through the leaves. In the far distance, a bright, open landscape is visible under a clear blue sky. A blue rectangular box with white text is positioned at the bottom of the image.

We rijden rechts . Dit straatje heet ook de Kuitegemstraat.

We kruisen de Provinciale Baan en zien het bord dat aangeeft dat we de grens van Oost-Vlaanderen bereikt hebben.

We rijden rechtdoor . Het asfalt heeft plaats gemaakt voor grind.

We rijden door het groen.

We komen op de Heibosstraat en rijden daar naar rechts.

Opdorp :

- Opdorp wordt het eerst vermeld in 1226 als 'oppendorp' en behoorde tot de Heren van Gent , later het graafschap Vlaanderen.
- Het werd later een vrije heerlijkheid in het land van Bornem op de grens van Vlaanderen en Brabant. Deze vrije heerlijkheid wordt weerspiegelt in het wapenschild van de gemeente : hier in dit welomschreven gebied (passer) geldt er een eigen rechtspraak (weegschaal) en is men enkel trouw (anker)verschuldigd aan de eigen heer .
- In 1435 werd er een kapel opgericht afhankelijk van de parochie Malderen. Op bestuurlijk vlak was ze reeds onafhankelijk maar als parochie kwam ze pas in 1732 los van Malderen.
- De gemeente werd in 1965 aangehecht bij Buggenhout.
- De bijnaam voor mensen uit Opdorp is 'Keisdrupper'. Die naam verwijst naar de productie van kaas . Er werd hier vooral platte kaas gemaakt waarbij men de wrongel nog laat uitdruppen in een kaaszak (keiszak) tot er platte kaas overblijft.
- Mannen uit Opdorp die terugkwamen van de loting voor in dienst treding in het leger zongen dit lied :
 - De Parafonenzonen op stap
 - Ooet de weg, ooet de weg, welle zen ie
 - Welle zen de mannen van et keiskotier
 - En zie ze daur es gaun me heule keiszak aun
 - Zodde na nie zegge da ze druppe gellek ze gaun
 - En daur es maur ieen plezante kompanie
 - De keiszakken zen ie, de keisakken zen ie
 - En daur es maur ieen plezante kompanie
 - De keiszakken zen ie!

Op onze linkerkant komen we de ijskelder van het kasteel tegen. Ijskelders werden gebouwd door mensen van de hogere standen om ijs te bewaren dat 's winters uit de aangrenzende kasteelvijvers werd gehaald en dit om drank en voedsel koel te houden alsmede voor medicinaal gebruik.

Bovenop deze ijskelder werd een tafel en zitbank geïnstalleerd . Tof op even te verpozen met een mooi zicht op het achterliggende landschap. Bij de bouw van de kelder(1885) liet de burggraaf François Henri Désiré de Nieulant de Pottelsberghe hier bovenop een rond houten prieeltje oprichten met een rieten dak en gaf het de naam 'de gloriette'

Ingang van de kelder achteraan. Hier huist een vleermuiskolonie.

We rijden het centrum van Opdorp binnen;

We kunnen de baan oversteken en tussen de huizen het park van het kasteel oprijden. Een andere optie is even aan het rond punt links rijden en zo het park binnenrijden.

In 1572 spreekt men reeds van ' een opperhuys rondomme omwatert , een hof met schuerenende stallen ende duyfhuys' . Dat laatste wijst op een belangrijke heerlijkheid. In 1714 spreekt men van een ' behuysinge van plaisantie met schuere , stallinge dreven lopende naar den driesch;

In 1824 kwam het in bezit van Désiré de Nieulant et de Pottelsberge. Zijn zoon Constant bezat het sinds 1851 en bleef hier wonen. Hij werd hier zelf burgemeester van 1852 tot 1863. In 1853 en 1863 werd het uitgebreid. In 1887 werd het volledig gesloopt en op diezelfde plaats werd het huidige kasteel gebouwd. De familie de Nieulant verkocht het kasteel in 1923 die de toegang verplaatste dichtert tegen de dries. Het plat dak werd aangebracht na de brand in 1924. Na verscheidene verkopen komt het in handen van de congregatie van priesteres van het Heilig Hart en krijgt het domein zijn huidige bestemming zijnde Jongenstehuis Prins Albert Zijnde een MPI (medisch pedagogisch instituut).

We komen aan op de Dries van Opdorp.

Deze dries is volledig beplant met Linden en wordt in principe begraasd. Door de blauwtongziekte van 2025 werd op het moment van de fietstocht niet gegraasd.

Oorlogsmonument ter nagedachtenis van alle militaire en burgerlijke slachtoffers van beide Wereldoorlogen. De aanwezigheid van de 'poppie' is prominent.

Aan het einde van de
Dries staat de
parochiekerk , gewijd
aan Sint Amandus.

In 1435 werd hier een kapel gesticht die gewijd was aan OLV. Omstreeks 1600 werd deze herbouwd in laatgotische stijl. In 1727 schonk Angelique Theresia van Marselaar, vrouwe van Opdorp , een bedrag ter vergroting van de kapel met de bedoeling een volwaardige parochiekerk te maken.

De voorgevel van de kapel werd afgebroken en zou als koor van de nieuwe kerk dienen. In 1732 was de kerk gereed en werd Opdorp verheven tot parochie. Het patronaatsrecht lag bij de abij van Affligem. De kerk werd in 1883-1885 vergroot.

De kerk is gewijd aan Amandus aan wie het Zuidelijke zijaltaar is gewijd terwijl OLV het noordelijke zijaltaar voor haar rekening neemt. Amandus was een zevende eeuwse missiebisshop en stichter van kloosters en kerken in België. Zo stichtte hij de abdijen in Gent , Sint Pieters en Sint Baafs.

A photograph of a cobblestone path in a residential area. On the left, there is a church with a light-colored stone facade and a black metal fence. A low brick wall with a dark top runs along the path. To the right of the path is a red brick wall and a white door. In the background, there are more houses and a white car parked on a street. The path is made of dark grey cobblestones and leads towards the background. A blue and yellow bollard is visible on the right side of the path.

We houden rechts en rijden langs de kerk.

Wanneer we over ons rechterschouder kijken zien we , een beetje weggestoken , de pastorie van de parochie. Deze gaat terug tot een 17^e eeuwse landelijke woning . In 1733 werd ze door de parochie aangekocht waarbij in de akte wordt vermeld dat de abdij van Affligem, toch wel met patronaatsrecht belast, ze niet kon vervreemden. In 1736 vond er een verbouwing plaats.